

— Дѣдо, разкажи ни и сега нѣкоя приказка, де, както всѣкой пѣтъ ни разказвашъ — каза най-малкото внуче на дѣдо Матейка и се хвърли на гърба му, като го зграбчи прѣзъ шията.

Ето и другитѣ дѣца насѣдаха около дѣда си, а Илийчо дяволито се спушна прѣзъ дѣдовото си рамо въ полата му. Всички прѣхнаха да се смѣятъ на остроумната Илийчова игра.

— Е, хубаво, щомъ толкова настоявате, да ви разкажа нѣщо — каза дѣдо Матейко, като се поуспомисна на Илийчовата шега.

— Прѣди петъ години — започна той — чичовата ви Симеонова Марийка, веднѣжъ, като си играяла съ „топлийка“ игла въ уста, неусѣтно я глѣтнала. Разтичаха се горкитѣ ѣ родители изъ село по баби и съсѣди, но никой не можа съ нищо да помогне. Най-послѣ се отнесоха до градскиятъ лѣкаръ. Той, като ги разпиталъ, казалъ: „Не давайте на дѣтето нищо за ядене, освѣнъ кори отъ изпеченъ хлѣбъ. Работата е извънредно сериозна: възможно е, иглата да е прѣминала прѣзъ пище-провода въ стомаха и да се забие въ стѣнитѣ му. Още по-лоше е, ако иглата прѣмине въ тънкитѣ или дебели черва. Понеже тънкитѣ черва сж дебели колкото палеца на ржката ми и сж навити въ кръгъ, много лесно може иглата да се забие и стане задрѣстване, отъ което пѣкъ мжно оз-

